

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการใช้อาจารย์เป็นปุ๋ย

พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรที่จะควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย เพื่อความปลอดภัยของประชาชน จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในจังหวัดพระนครและธนบุรี เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตอื่น ให้ประกาศใช้โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ เมื่อได้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตใด ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น” ในท้องถิ่นซึ่งได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่าเทศบาล ส่วนในท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล หมายความว่า คณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการอำเภอ ซึ่งได้รับมอบให้ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการจังหวัด

“พนักงานท้องถิ่น” ในท้องถิ่นซึ่งได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่าคณะมนตรีเทศบาล ส่วนในท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล หมายความว่าคณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการอำเภอซึ่งได้รับมอบให้ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการจังหวัด

“พนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า แพทย์หรือเจ้าพนักงานตำแหน่งอื่นซึ่งรัฐบาลหรือเทศบาลตั้ง หรือมอบหมายให้ทำหน้าที่ประจำตรวจตราดูแลการสาธารณสุขในจังหวัดหรือท้องถิ่นหรือเขตต์เทศบาลนั้น ๆ

มาตรา ๕ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้อุจจาระเป็นปุ๋ยหรือมีขายหรือจำหน่ายอุจจาระเพื่อใช้เป็นปุ๋ย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่น

ถ้าปรากฏว่า บุคคลใดขายหรือจำหน่ายอู่จาระให้
สันนิษฐานไว้ก่อนว่าขายหรือจำหน่ายอู่จาระเพื่อใช้เป็นบ่
โดยมิได้รับอนุญาต

มาตรา ๖ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ
หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี เพื่อ

(๑) กำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต โดยมี
อัตราไม่เกินฉบับละหนึ่งบาท

(๒) กำหนดเงื่อนไขในการใช้ เก็บ ขาย จำหน่าย และ
การอื่นใดที่พึงปฏิบัติให้ต้องด้วยสัญลักษณ์

(๓) กำหนดเงื่อนไขในการออก พักใช้ และเพิกถอน
ใบอนุญาต

มาตรา ๗ เทศบัญญัติซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ในท้องถิ่นที่
ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว ได้ออกตามความในพระราช
บัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนด
ไว้ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช ๒๕๗๖
แล้ว

ข้อบังคับซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะ
เป็นเทศบาล ได้ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้

วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๑๑๗๓

ประกาศปิดไว้ โดยเปิดเผย ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งท้องถิ่นนั้น แล้วเจ็ดวันให้ ไซ้บังคับได้

มาตรา ๘ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ ไซ้ได้เฉพาะสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และสิ้นอายุในวันที่ ๓๑ มีนาคม แห่งปีที่ออก

ใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลใด ย่อมคุ้มครองผู้เป็น คน ไซ้ หรือลูกจ้าง ซึ่งอยู่ในความควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต นั้นด้วย

มาตรา ๙ ให้พนักงานสาธารณสุข และพนักงานอื่นใด ซึ่งพนักงานท้องถิ่น ได้แต่งตั้งเป็นหนังสือมีอำนาจเข้าตรวจ สถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตในเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๐ บุคคลใดละเมิดบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑ บุคคลใดละเมิดเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่ง ได้ออกตามมาตรา ๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สิบสองบาท

มาตรา ๑๒ อูจจาระซึ่งมีไว้โดยละเมิดบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดจัดการทำลายภายในเวลาอันสมควร ถ้ามิได้จัดการตั้งแต่วันนี้ ก็ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการทำลาย และให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายในการนั้นทั้งสิ้น โดยมีต้องคำนึงถึงว่าจะมีคดีฟ้องถึงศาลหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๑๓ บุคคลใดใช้อูจจาระเป็นปุ๋ย หรือมี ขाय หรือจำหน่าย อูจจาระเพื่อใช้เป็นปุ๋ยอยู่แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ต้องขอรับใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พิบูลสงคราม

รัฐมนตรี